Nr. 3. Kraków, dnia 1. marca 1914. r. Rok VIII.

GŁOS SŁUŻBY PAŃSTWOWEJ

stałej i prowizorycznej.

Miesięcznik „Galicyjskiego Stowarzyszenia wzaj. pom. Służby państwowej w Krakowie“.

Prenumerata w Austryi z przesyłką pocztową rocznie 4 kor., półrocznie 2 kor. 10 hal., kwartalnie 1 kor. 10 hal. Numer pojedynczy 20 hal. — Dla zagranicy rocznie 5 koron.

Adres Redakcyi i Administr.: **Kraków, ul. św. Tomasza 37.** Autorom zapewniona ścisła dyskrecya. — Ogłoszenia i załączniki przyjmuje się według umowy. Reklamacye uwzględnia się do 30 dni.

Zaproszenie.

W myśl uchwały Wydziału z dnia 23. lutego 1914 r. mamy zaszczyt zaprosić Szan. P. T. Członków wraz z żonami na

IX. Walne Zgromadzenie

Galicyjskiego Stowarzyszenia

Wzajemnej Pomocy Sług państwowych,

które odbędzie się w Krakowie **we środę dnia 25. marca 1914 r. o godzinie 2. po południu w sali domu Związku Stowarzyszeń katolickich robotników przy ul. św Tomasza L. 37, I. piętro,** z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie posiedzenia;
2. Odczytanie protokółu z ostatniego Walnego Zgromadzenia;
3 Sprawozdanie z czynności Wydziału;
4. Sprawozdanie kasowe za rok 1913;
5. Wniosku Wydziału w myśl statutu § 11, ust. 5;
6. „ „ „ „ § 11, ust. 6;
7. „ „ „ „ § 11, ust. 7;
8 „ „ „ „ § 8, ust. 4, pochodzące od członków;
9. Wybór po myśli § 11. ust. 1 *a)* prezesa; ust. *b)* członków Wydziału; ust. 2. pięciu członków do Komisyi kontrolującej;
10. Wnioski członków, interpelacye, prośby;
11. Zamknięcie posiedzenia.

Ratyński Stanisław
prezes.

Onyszkiewicz Cyryl sekretarz pr. — *Orkisz Michał* skarbnik. — *Węgrzyn Jan* kontrolor.

Po sankcyi.

Nareszcie skończyła się walka funkcyonaryuszów państwowych o pragmatykę służbową. Pragmatyka, jak przepowiadaliśmy, uzyskała z początkiem stycznia b. r. najwyższą sankcyę i od 1. lutego weszła w życie. Wprawdzie na razie weszła w życie tylko teoretycznie, bo dotąd nikt jej jeszcze nie czuje w swojej kieszeni, atoli i ta chwila nadejdzie, z nieuniknionem rozczarowaniem, bo w kieszeni sługi państwowego, mimo pragmatyki, jak było, tak i nadal będzie — płótno.

Pragmatyka zapewnia funkcyonaryuszom państwa tylko lichą poprawę bytu, zresztą wśród wierszy jest wiele luk i niedopowiedzeń, co stwarza obszerne pole do interpretacyi i było najsłabszą stroną projektu.

Funkcyonaryusze państwowi spodziewali się, że interpretacya pragmatyki wypadnie na ich korzyść, bo jakże mogłoby być inaczej i dlatego z otuchą oczekiwali wydania rozporządzeń wykonawczych.

Wyszły i te rozporządzenia, a wówczas w szeregach urzędników i sług państwowych rozległ się powszechny okrzyk oburzenia. Rząd wykorzystał każdą niedokładność pragmatyki na niekorzyść funkcyonaryuszów państwowych. Nawet wyraźne postanowienia pragmatyki w rozporządzeniach wykonawczych. niejednokrotnie wypaczył na niekorzyść urzędników i służby.

Wskutek tego, poszczególne kategorye urzędnicze zasypią rząd procesami przed Trybunałem państwa o pogwałcenie ustawy!

Świadomi stosunków obliczają, że koszt wprowadzenia w życie pragmatyki służbowej, według rozporządzeń wykonawczych, wyniesie zaledwie kilka milionów, więc zbytecznem było przeprowadzanie małego planu finansowego, który dostarczył funduszów na wszystko inne, tylko nie na polepszenie bytu funkcyonaryuszów państwa, a najprawdopodobniej utonie cały w kasie wojennej na nieprzewidziany wypadek...

Możnaby zapisać kilka numerów naszego pisma, gdyby manipulacye rozporządzeń wykonawczych miały być przez nas dokładnie omówione. Dokonamy tego z czasem.

Na razie podnosimy tylko ten fakt smutny, że stali słudzy państwowi otrzymali podwyższenie minimalne, a prowizoryczni nic nie dostali, bo ich wogóle usunięto z pod pragmatyki.

Obecnie przytaczamy najważniejsze ustawy i rozporządzenia wykonawcze, związane z pragmatyką. Potem omówimy je krytycznie.

Sprawozdanie rachunkowe za rok 1913.

PRZYCHÓD.	Kor.	h.
Pozostało z końcem grudnia 1912 . . .	6366	61
Wpisowe i statuta	64	—
Wkładki miesięczne od członków . . .	2649	70
„ do funduszu wdów i sierót . .	793	02
Przychód ze zabaw	246	—
Prenumerata „Głosu Służby państwowej“	20	70
Za anonsy do „Głosu Służby państwowej“	42	—
Procenta od pozostałości kasowych . .	434	28
Na sztandar	18	50
Razem . .	10634	81

ROZCHÓD.	Kor	h.
Udzielone wsparcia w czasie choroby . .	751	50
„ zapomogi w nieszczęściu . . .	50	—
Na koszta pogrzebowe śp. zmarłych członków	300	—
Odprawy wdowom i sierotom	681	62
Nabożeństwo żałobne za śp. zmarłych członków	6	—
Koszta wydawnictwa „Głosu Służby państwowej“	1210	—
Marki gazetowe	48	—
Administracya gazety	55	—
Prowizya od zamawiania anonsów 25% .	10	50
Opłata od przekazów pocztowych . . .	19	92
Czynsz z lokalu kancelaryi Stowarzyszenia	156	—
Obsługa lokalu	26	—
Abonament biletu tramwaj. dla prezesa .	66	—
Wynagrodzenie sekretarza prezydyalnego .	60	—
„ skarbnika	60	—
„ kontrolora	60	—
Drobne wydatki kancelar. marki, książki .	34	10
Druk 3000 kwitaryuszy	79	—
Delegacya do Lwowa w sprawie sztandaru	35	—
Saldo	6926	17
Razem . .	10634	81

Przychód w roku 1913 . . 10634 Kor. 81 h.
Rozchód . . . . 3708 „ 64 „
Pozostałość na rok 1914 . 6926 Kor. 17 h.

Stanisław Ratyński
prezes.

Cyryl Onyszkiewicz — sekretarz.
Michał Orkisz — skarbnik.
Jan Węgrzyn — kontrolor.

Ogólny stan funduszów kasowych.

	Żelazny		Bieżący		Wdów i sierót		Żelazny wdów i sierót		Sztandar		RAZEM	
	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
Pozostałość z końcem roku 1912 .	1422	94	3875	84	221	50	300	—	546	33	6366	61
Przychód w roku 1913	127	06	3039	52	983	12	100	—	18	50	4268	20
Razem . . .	1550	—	6915	36	1204	62	400	—	564	83	10634	81
Rozchód w roku 1913	—	—	2992	02	681	62	—	—	35	—	3708	64
Pozostałość z końcem roku 1913 .	1550	—	3923	34	523	—	400	—	529	83	6926	17
Wartość inwentarza											210	—
Ogólny stan majątkowy Stowarzyszenia po dzień 31. grudnia 1913 . . .											7136	17

Komisya kontrolująca:

Stefan Izdebski.
Józef Sokalski — przewodniczący.
Wojciech Grzegorczyk.

Ustawa z 25. stycznia 1914,

którą kilka postanowień ust. z 25. września 1908 D. u. p. Nr 204. **dotyczących uregulowania poborów do kategoryi służby należących czynnych podurzędników i sług,** ulega zmianie.

Za zgodą obu ich rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

W cześciowej zmianie artykułu II. ustawy z dnia 25. września 1908 D. u. p. Nr. 204 ustanawia się następujące kwoty jako płacę.

W stopniu płacy:	Dla sług:	Dla podurzędników:
1	900 K	1.000 K
2	980 „	1.090 „
3	1.060 „	1.180 „
4	1.140 „	1.270 „
5	1.220 „	1.360 „
6	1.300 „	1.450 „
7	1.380 „	1.540 „
8	1.460 „	1 630 „
9	1.540 „	1.720 „
10	1.600 „	1.800 „

§ 2.

Do stanu szeregowców należący członkowie umundurowanej straży bezpieczeństwa, członkowie cywilnej straży policyjnej i agenci policyjni otrzymują z początkiem czwartego roku służby do emerytury policzalny roczny dodatek starszeństwa, który w czwartym roku służby wynosi 100 koron, a w piątym, dziewiątym, trzynastym, siedmnastym i dwudziestym pierwszym roku służby o sto koron się podnosi; starsi dozorcy więźniów i dozorcy więźniów zakładów kary i więzień sądowych otrzymują od początku jedenastego, w stałym charakterze spędzonego roku służby, do emerytury policzalny dodatek starszeństwa, który w jedenastym roku służby wynosi sto koron, a w szesnastym i dwudziestym pierwszym roku służby podnosi się o sto koron.

Podurzędnicy i słudzy innych kategoryi otrzymują po trzech w najwyższym stopniu płacy spędzonych latach służby jeden do emerytury policzalny dodatek starszeństwa w rocznej kwocie 200 K.

§ 3.

Do otrzymania dodatku starszeństwa mają zastosowanie przepisy, obowiązujące przy posuwaniu do wyższych stopni płacy.

§ 4.

Wykonanie niniejszej nstawy, która wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca po ogłoszeniu, poruczam mojemu całemu ministerstwu.

Wiedeń, 25. stycznia 1914 r.

Franciszek Józef m. p.

Stürgkh m. p. *Georgi* m. p.
Hochenburger m. p. *Heinold* m. p.
Forster m. p. *Hussarek* m p
Trnka m. p. *Schuster* m. p.
Zenker m. p. *Engel* m. p.
Morawski m. p.

Rozporządzenie całego gabinetu

z 25. stycznia 1914, którem z powodu wyjścia z życia ustawy z 25. stycznia 1914 D. u p. Nr. 16 kilka nowych postanowień **o policzalności pewnych okresów przedsłużbowych do kategoryi służby należących podurzedników i sług do posunięcia do wyższych poborów** wydanych zostaje.

Z okazyi prawomocności ustawy z 25. stycznia 1914. Dup. Nr. 16, zarządza się na podstawie artykułu II. us. 3. ustawy z 25. września 1908 Dup. Nr. 204 z działalnością od 1. lutego 1914 co następuje:

§ 1.

Tym podurzędnikom i sługom, którzy na podstawie swoich uprawnień po myśli ustawy z 19. kwietnia 1872 Dup. Nr. 60 (§§ 1 i 2) przed 1. października 1908 zostali mianowani i którym w myśl rozporządzenia całego ministerstwa z 22. listopada 1908 Dup. Nr. 234 (§ 5 u. 3) pięć lat policzono, należy do posunięcia do wyższych poborów (płacy i dodatku aktywalnego) doliczyć 1, 2 lub 3 dalsze lata, o ile ich czas służby wojskowej 12, 13, albo najmniej 14 lat wynosił.

§ 2.

Tym podurzędnikom i sługom, którzy na podstawie swoich uprawnień w myśl ustawy z 19. kwietnia 1872 Dup. Nr. 60 (§ 1 u. 2) po 30. września 1908 zostali mianowani i którym w myśl rozporządzenia całego gabinetu z dnia 22 listopada 1908 Dup. Nr. 234 (§ 1 u. 3) ośm lat zaliczono — należy doliczyć do posunięcia do poborów wyższych stopni płacy (pensyi i dodatku aktywalnego) tę część na lata i miesiące obliczonej czynnej służby wojskowej, która przekracza lat 11, jednak w najwyższym wymiarze lat trzech.

§ 3.

Tym podurzędnikom i sługom, którzy na podstawie swoich uprawnień w myśl ustawy z 19. kwietnia 1872 Dup. Nr. 60 (§ 1 i 2) po 31. stycznia 1914 zostali mianowani, — należy doliczyć do posunięcia do wyższych stopni płacy (pensyi i dodatku aktywalnego) tę część na lata i miesiące obliczonej czynnej służby wojskowej, która przekracza 3, względnie 2 lata, jednak do najwyższego wymiaru lat jedenastu.

Czy z czasu służby wojskowej 3 albo 2 lata mają być odliczone, zależy od tego, czy pobór w r. 1914 lub później nastąpił.

§ 4.

Przed albo od 1. lutego 1914 nie na podstawie uprawnienia po myśli ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 Dup Nr 60 (§§ 1 i 2) zamianowanym podurzędnikom i sługom należy ten czas, który przebyli jako pełno zatrudnieni słudzy pomocniczy w służbie państwowej, oraz ten czas czynnej służby wojskowej (przy żandarmeryi), który przekracza 3 albo 2 lata (§ 3 ust. 2 tego rozporządzenia) doliczyć w połowie do posunięcia do poborów wyższych stopni płacy (pensyi i dodatku aktywalnego), jeżeli te okresy czasu pojedynczo lub sumarycznie najmniej 1 rok wynoszą. Sumaryczne doliczanie nie może jednak przekraczać lat pięciu. W drodze karnej nad 3 albo 2 lata (§ 3

ust. 2) przedłużona służba wojskowa przy tego rodzaju obliczeniu nie wchodzi w rachubę.

W charakterze tak zwanego czasowego pomocnika, to znaczy pełniącego całkowicie obowiązki sługi, lecz nie stale, w służbie państwowej spędzone okresy czasu, jeżeli w niewątpliwy sposób zostaną udowodnione, mają być traktowane na równi z okresem czasu służby pomocniczej.

§ 5.

Postanowienia ustępu 1 § 4 — czy nominacya odbyła się na podstawie uprawnienia po myśli ustawy z 19. kwietnia 1872 D. u. p. Nr. 60 (§§ 1 i 2), czy nie — mają analogiczne zastosowanie na przed 1. lutego 1914 w charakterze prowizorycznie ustanowionego podurzędnika albo sługi z systemizowanymi poborami stale ustanowionego podurzędnika albo sługi odbyty czas służby i pobory wyższego stopnia płacy należy przyznać, o ile prowizoryczny czas służby już w tym samym lub wyższym wymiarze nie został wcześniej uwzględniony. Po 31. stycznia 1914 w charakterze prowizorycznie ustanowionego podurzędnika lub sługi spędzony czas służby należy do posunięcia do wyższych stopni płacy w całości policzać.

§ 6.

Do stanu szeregowców należącym członkom uniformowanej służby bezpieczeństwa, członkom cywilnej policyjnej straży i ajentom policyi należy tę część w czynnej służbie wojskowej (żandarmeryi) spędzonego czasu, która — wyjąwszy karne przedłużenie, przekracza 3 albo 2 lata (§ 3 ust. 2 tego rozporządzenia). policzyć całkowicie w razie przyznawania służbowych dodatków starszeństwa.

Stürgkh m p. *Georgi* m p.
Hohenburger m. p *Heinold* m. p.
Forster m. p. *Hussarek* m. p.
Trnka m. p. *Schuster* m. p.
Zenker m. p *Engel* m. p.
Morawski m. p.

Rozporządzenie całego gabinetu

z 25. stycznia 1914, którem na zasadzie artykułu III ustępu 2. ustawy z 25. stycznia 1914 D. u. p. Nr. 15. (pragmatyka służbowa) **przyznaje się ze stanu uprawnionych podoficerów pochodzącym urzędnikom szczególne ulgi** przy zastosowaniu § 50, ust. 3 § 51, ust. 6 i § 57 ust. 1, lit. e tejże ustawy.

Na zasadzie artykułu III. ust. 2. ustawy z 25. stycznia 1914 D u p Nr. 15 (pragmatyka służbowa) zarządza się z działalnością od 1. lutego 1914 co następuje:

§ 1.

Ulgi do § 57. ust. 1. lit. e pragmatyki służbowej).

Tym w dniu 1. lutego 1914 już ustanowionym urzędnikom, którzy pochodzą z uprawnionych podoficerów i w tym czasie znajdują się w klasie rangi, której pobory w odnośnej kategoryi urzędniczej przez czasowe posunięcie są osiągalne, należy z czasu służby wojskowej. bez względu na jej trwanie, doliczyć dwa lata do posunięcia do wyższych poborów. Nie może jednak nigdy sumaryczne doliczenie tak z czasu służby wojskowej, jak innych okresów służby, z włączeniem wszystkich możliwych nadsłużeń (§ 57 ust. 1, lit. 6, c, d, pragmatyki służbowej) wynieść więcej, jak cztery lata.

§ 2.

Ulgi do § 50, ust. 3 i § 51, ust. 6 pragmatyki służbowej.

Tym uprawnionym podoficerom, którzy po 31. stycznia 1914 otrzymają posadę urzędniczą, należy z czasu, spędzonego w czynnej służbie wojskowej, policzyć do posunięcia do wyższych poborów trzecią część lat i miesięcy, wysłużonych ponad trzy, względnie dwa lata, najwyżej jednak lat cztery.

Czy ze służby wojskowej trzy albo dwa lata mają być odciągnięte, zależy od tego, czy pobór do wojska nastąpił w roku 1914, czy też później.

Stürgkh m. p. *Georgi* m. p.
Hochenburger m. p. *Heinold* m p.
Forster m. p. *Hussarek* m. p.
Trnka m. p. *Schuster* m p.
Zenker m. p. *Engel* m. p.
Morawski m. p.

Rozporządzenie całego gabinetu

z 25. stycznia 1914 **dotyczące przyznania jednorazowych dodatków** dla czynnych urzędników państwowych.

Na zasadzie najwyższego upoważnienia z 25. stycznia 1914 zarządza się co następuje.

§ 1.

Tym na dniu 1 lutego 1914 w czynnej służbie pozostającym urzędnikom państwowym, którym w czasie od 1. września 1913. do 31. stycznia 1914 należałoby się bezpośrednie polepszenie płacy, gdyby ustawa z 25. stycznia 1914 D. u. p. Nr. 15 (pragmatyka służbowa). ustawa z 25. stycznia 1914 D. u. p. Nr. 16. albo inna z niniejszemi ustawami wprowadzającemi polepszenie bytu już 1. września była weszła w życie, będą według następujących postanowień przyznane jednorazowe dodatki.

§ 2.

Wysokość jednorazowych dodatków ustanawia się w wymiarze różnicy, o którą suma systemizowanych poborów, któreby urzędnikom w czasie od 1. września 1913 do 31 stycznia 1914 były wypłacane, jest mniejszą. niż suma tych systemizowanych poborów, do których urzędnik podczas tego samego okresu czasu miałby prawo, gdyby w § 1. oznaczone przepisy już 1. września 1913 były weszły w życie.

O ile dodatki, które nie należą do systemizowanych poborów. przy polepszeniu płacy byłyby uwzględnione, należy je w czasie od 1 września 1913 do 31. stycznia 1914 doliczyć do systemizowanych poborów, czyli z nimi kłaść je na równi.

§ 3.

Jednorazowe dodatki mają być równocześnie z poborami (płacą, dodatkiem aktywalnym, adjutum) które przypadają wskutek w § 1. oznaczonych przepisów i pod tymi samymi warunkami, jak płace, płynne i zaliczone

na obciążenie w I. półroczu 1914 w rozdziale II. „Zarząd kasy“ przyznanego kredytu.

Podpisy jak poprzednio.

Wyjaśnienia do ustawy o płacach.

(Na podstawie rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa sprawiedliwości z 4. lutego 1914).

Policzenie przez urzędników (podurzędników) przed stałem zamianowaniem odbytej służby państwowej do posunięcia do wyższych poborów (płacy, dodatku aktywalnego, dodatku starszeństwa) reguluje się rozporządzeniem całego ministerstwa z 25. stycznia 1914. r. Dz. u. p Nr. 19.

Z dniem 1. lutego 1914. należy podurzędnikom i sługom dotychczasowego 2. do 10. stopnia płacy zaasygnować według nowego szematu ich stopni płacy przypadające pobory (płacę i dodatek aktywalny).

Podurzędnikom i sługom dotychczasowych 1—9. stopnia płacy, którym według punktu I. tego rozdziału należą się wyższe pobory (płaca i dodatek aktywalny), niż według nowego szematu, należy przyznać odnośne wyższe pobory.

U podurzędników i sług dotychczasowego 11. stopnia płacy nie zachodzi zmiana poborów (płacy i dodatku aktywalnego). W urzędowych ogłoszeniach i rozporządzeniach mają być od 1. lutego 1914. oznaczeni jako podurzędnicy i słudzy 10. stopnia płacy.

Z dniem 1. lutego 1914. należy wypłacać podurzędnikom i sługom należące się im według postanowień tej ustawy i punktu I. tego rozdziału dodatki starszeństwa, z równoczesnem powstrzymaniem przez nich dotąd używanych dodatków starszeństwa. Dodatek starszeństwa dla starszych dozorców więzień i dozorców więzień zakładów kary i sądowych domów kary należy wyznaczyć według § 2 ust. I. tej ustawy.

Do uzyskania dodatku starszeństwa według § 2. ust. II. przepisanego trzyletniego okresu czasu, należy doliczyć czas, spędzony w dotychczasowym 11. stopniu płacy. Natomiast nie uwzględnia się przy przyznaniu tego dodatku czasu, spędzonego w 10. stopniu płacy przed 1. lutego 1914.

Wiadomości potoczne.

Józef Konarski, sługa prowizoryczny przy c. k. Zakładzie botanicznym w Krakowie, przeniósł się do wieczności na dniu 16 lutego 1914. Żył lat 32., troje dzieci krótko przed śmiercią pochował pozostawił po sobie biedną wdowę, bez majątku i jakiegokolwiek zaopatrzenia. Nieboszczyk odznaczał się wielką uczciwością i sumiennością w pełnieniu swoich obowiązków, a dobre serce, uprzejmość i uczynność zjednały mu przyjaźń kolegów, wśród których nie miał nieprzyjaciół. W pogrzebie, urządzonym na koszt naszego Stowarzyszenia, do którego ś. p. Konarski należał, wzięli liczny udział koledzy, przyjaciele i znajomi przedwcześnie Zmarłego Niechaj odpoczywa w Panu!

Najbliższe posiedzenia Wydziału naszego Stowarzyszenia odbędą się 2. i 16. marca b. r. każdym razem o godzinie 7. wieczór. Uprasza się P. T. Wydziałowych o punktualne przybycie.

Stan kasy naszego Stowarzyszenia z końcem stycznia b. r. przedstawia się następująco:

Pozostało z grudnia	6396 K	34 h
Przychód w styczniu	220 „	30 „
Razem . .	6616 K	64 h
Rozchód w styczniu	193 „	60 „
Pozostało . .	6423 K	04 h
Z tego umieszczono w Kasie urzędn. .	6100 „	— h
a w kasie podręcznej	323 „	04 „

Wsparcie za czas choroby otrzymał członek p. D. Herman Sanok 27 K 60 h.

Na sztandar złożyli p. p A. Kęs Kraków 1 K i W. Krupski, Wieliczka 20 h.

W poczet członków przyjętymi zostali p. p. Władysław Krupski Wieliczka, Franciszek Łapka, Tomasz Posłuszny, Paweł Witkowski, Ignacy Hyliński, Jerzy Leśniak, Andrzej Kęs Kraków, Mikołaj Mucha Tarnów.

Odpoczynek niedzielny w sądownictwie reguluje rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4. lutego 1914, odnośnie do § 160. ust. 4. pragmatyki następująco: „Do służby całodziennej niedzielnej mogą być słudzy i podurzędnicy tylko wyjątkowo użyci. Za całodzienną uważa się tylko tę służbę niedzielną, która obejmuje najmniej dla dni powszednich przepisaną liczbę godzin urzędowych.

Jeżeli słudze (podurzędnikowi), który pełnił całodzienną służbę niedzielną nie może być ze względów służbowych udzielony dzień wolny w tygodniu, następującym po owej niedzieli, to należy mu wypłacić 2 korony z pałuszałów urzędowych.

Które okresy czasu nie liczą się przy posunięciu sług (podurzędników) do wyższych stopni płacy? Według przepisów wykonawczych należą do nich:

1. Czas spędzony na urlopie ponad termin urlopu z urzędu, uregulowany pragmatyką. 2. Czas, przebyty w czasowym stanie spoczynku. 3. Czas, na który nad sługą (podurzędnikiem) została orzeczona kara dyscyplinarna, wykluczająca go od posunięcia do wyższych stopni płacy, kara zmiejszenia poborów, lub przeniesienia na czas oznaczony w stan spoczynku ze zmniejszonymi poborami, o ile później to potrącenie nie będzie uwzględnione. 4, Czas suspendowania od pełnienia obowiązków. 5. Czas służby wojskowej prezencyjnej, niepoliczalny na mocy § 30, względnie § 167. pragmatyki.

Sprawa mieszkania urzędowego sług państwowych, względnie potrącenia za nie połowy dodatku aktywalnego w pragmatyce, ani w rozporządzeniach wykonawczych nigdzie nie została jednolicie i definitywnie załatwioną. Z tego wynika, iż są w mocy dotychczasowe zarządzenia t. j., iż jednym strąca się połowę dodatku aktywalnego, drugim się nie strąca. Można jednak oczekiwać nowego rozporządzenia, obowiązującego ogół sług państwowych

Redukcya pensyi, mimo nowej pragmatyki, dotkła wielu urzędników i sług, mianowicie tych, którzy nie zostali posunięci do wyższych stopni

płacy, bo równocześnie wszedł w życie podwyższony podatek osobisto dochodowy od poborów ponad 1600 kor. przeznaczony właśnie na polepszenie bytu funkcyonaryuszów państwowych.

Takie to figle płata fiskus austryacki!

Dodatek aktywalny płatny kwartalnie, lub miesięcznie. Jak wiadomo, pragmatyka przyznała urzędnikom, podurzędnikom i sługom prawo pobierania dodatku aktywalnego w kwartalnych ratach z góry. Procedura przy tem jest następująca. Funkcyonaryusz państwowy, mający prawo do pobierania dodatku aktywalnego, winien już teraz oświadczyć, czy chce pobierać dodatek aktywalny w kwartalnych ratach z góry. Jeżeli tego nie uczyni, dodatek będzie mu wypłacany, jak dotąd, w ratach miesięcznych z góry. Kto się raz oświadczył za kwartalnym dodatkiem, ten swego postanowienia w przyszłości nie może zmienić. Wyjątek stanowi zmiana stanu, n. p. ożenienie, owdowienie i przeniesienie na inną posadę z wyższą płacą... O ile wiemy, słudzy państwowi mają na tę sprawę rozmaite zapatrywanie. Jedni oświadczają się za dodatkiem kwartalnym, inni, którzy nie wierzą własnej ścisliwości grosza, a zwłaszcza oszczędności swoich żon, boją się, aby kwartalny dodatek zaraz się nie rozszedł, przez co później nie byłoby z czego płacić mieszkania, więc też pozostaną przy dotychczasowym zwyczaju, t. j. dodatku miesięcznym.

Uprzywilejowani. Zarządcami i kontrolorami w sądowych domach kary są urzędnicy cywilni, którzy poprzednio byli oficerami. Z tego tytułu używają szczęśliwych przywilei. Najpierw zalicza ich pragmatyka do grupy C, więc awansują szybciej, niż inni urzędnicy sądowi bez wykształcenia uniwersyteckiego. Ponadto nie pobierają dodatku aktywalnego, lecz dodatek kwaterowy, który musi być tak wysoki, aby urzędnik IX. rangi miał higieniczne, w pobliżu domu kary położone mieszkanie, składające się z trzech pokoi, kuchni, łazienki, klozetu i innych przynależności. Wskutek tego pobiera taki urzędnik w IX. randze w Krakowie na mieszkanie około 1800 kor. rocznie, więc więcej, niż wynosi dodatek aktywalny radcy dworu (!) w V randze, zaś kontrolor więzień, w X. randze, ma prawo do mieszkania z 2 pokoi i kuchni, łazienki etc, za co skarb państwa płaci w Krakowie 1200 kor, tedy mało co mniej, jak dodatek aktywalny radcy sądowego w VII. klasie rangi! Niemożliwe do uwierzenia, a jednak prawdziwe!

Wysokie odszczególnienie. Prezydent Sądu krajowego w Krakowie, radca dworu Dr. Seidl, otrzymał w uznaniu niepospolitych zasług order Leopolda. Wiadomość ta wywołała w sferach sądowych miłe wrażenie, albowiem r. dw. Dr. Seidl z powodu szlachetności swego charakteru i uczynności cieszy się wśród nich wielką sympatyą i szacunkiem, a specyalnie w postępowaniu ze sługami sądowymi, mimo rygoru, okazał wiele dobroci serca i wyrozumiałości.

Zabawa naszego Stowarzyszenia, urządzona w dniu 21. lutego b. r., wypadła, jak wszystkie poprzednie, w całem tego słowa znaczeniu wspaniale. Ogromną a pięknie przystrojoną salę Strzelecką i przyległe ubikacye wypełniły tłumy gości, których, skromnie licząc, było około 500. Przygrywała wyborna muzyka wojskowa 20. pułku piechoty, a tany prowadził prawdziwy mistrz tańców, właściciel renomowanej szkoły tańców, p. Oskar Doening. Do poloneza, stanęło 60 par. W pierwszej parze szedł p. Hans, naczelnik kancelaryi sądowej, z p. prezesową Ratyńską, w drugiej prezes Ratyński z p. naczelnikową Hansową; w trzeciej dyrektor kancelaryi Sądu krajowego, p. Wanicki z p. Piechotową, w czwartej p. Piechota z p. Onyszkiewiczową, dalej p. Onyszkiewicz z p. Witekową, p. Witek z p. Kobylarzową, p. Krawczyk z p. Augustynową, p. Augustyn z p. Krawczykową i t. d., a niebawem liczba pląsających tak się wzmogła, że w kadrylu było 200 par i niewątpliwie znalazłoby się ich jeszcze więcej, gdyby było miejsce. Animusz taneczny trwał do białego rana, tańczonoby dalej, ale muzyka wojskowa musiała odejść. Zespół uczestników zabawy był pod każdym względem doborowy, dzięki czemu cała zabawa odbyła się wzorowo. Widzieliśmy na sali mnóstwo osób z tak zwanych wyższych sfer, pań i panów, bo zabawy naszego Stowarzyszenia mają już ustaloną opinię zabaw wzorowo prowadzonych, z doborowym zespołem gości, a tanich, nie wyłączając bufetu, który specyalnie w tym roku był przystępniejszy, niż dawniej, bo Wydział zabezpieczył stosowną umową uczestników zabawy przed drogością.

Pomyślny wynik zabawy należy przypisać w pierwszej linii niestrudzonemu prezesowi Ratyńskiemu, który ze swoją zacną Małżonką był jej duszą, przyjmował gości, bawił ich, zachęcał do tanów i swoim przykładem innym dodawał animuszu.

Wspólnie z prezesem zabiegał około zapewnienia zabawie powodzenia p. Doening, wytrawny znawca w urządzaniu wieczorków tańcujących, a za ich przykładem szedł cały Komitet, co z uznaniem podnosimy. Składamy też imieniem Stowarzyszenia gorące podziękowanie P. T. Gościom, którzy zabawę zaszczycili swoją obecnością i brali w niej gorliwy udział, w pierwszej linii WPanu Wanickiemu, dyrektorowi kancelaryi Sądu kraj. i WPanu Hansowi, naczelnikowi kancelaryi sądowej w Krakowie, którzy w tak piękny sposób zacieśniają węzły zaufania i przyjaźni, łączące ich ze służbą państwową. Pokaźny dochód ze zabawy zasilił wydatnie fundusz wdów i sierót po członkach Stowarzyszenia.

W sprawie sług prowizorycznych krążą dotąd błędne mniemania, jakoby po jednym roku służby tymczasowej należał się im dekret po myśli § 168. pragmatyki. Słudzy prowizoryczni, czyli pomocnicy, nie podlegają pragmatyce, a ich stosunek służbowy opiera się na kontrakcie, ułożonym przez cały gabinet ministeryalny. Wskutek tego nie mają prawa do korzystania z dobrodziejstwa § 168. pragmatyki. Władza nadal może z pośród nich mianować jednostki stałymi sługami państwowymi, w wypadkach na szczególniejsze uznanie zasługujących, ale jej do tego nie można zmusić na podstawie pragmatyki. Słudzy pomocniczy wogóle nic nie zyskali na nowej pragmatyce. Tylko, niezależnie od niej, zostało im nieznacznie podwyższone dzienne wynagrodzenie, które n. p. w Krakowie może wynosić najwyższej 4 kor 20 h dziennie. Słudzy prowizoryczni będą więc nadal otwartą raną w organizmie funkcyonaryuszów państwowych i muszą podwoić swoje starania, aby ten stan był usunięty.

Powinności wojskowe urzędników, podurzędników i sług regulują także rozporządzenia wykonawcze. Te jednak prawie w niczem się nie różnią od dotąd obowiązujących przepisów.

Płace kapitanów i rotmistrzów w Austryi z dniem 1. stycznia 1915 będą w ten sposób uregulowane, że z istniejących obecnie 4. stopni płac w przyszłości pozostaną tylko 2 stopnie, wynoszące 3600 kor. i 4200 kor. Jestto różnica w porównaniu ze stanem dzisiejszym o 400 kor. Regulacya ta była już zamierzona z dniem 1. stycznia 1914, okazała się jednak niemożliwą ze względu na stanowisko ministerstwa skarbu. Obecnie, po załatwieniu żądań urzędników państwowych w drodze pragmatyki służbowej, zarząd wojskowy wystąpił z nowemi propozycyami, które znalazły aprobatę ministerstwa skarbu.

Wyjątek z pragmatyki dla dozorców więzień. Według rozporządzeń wykonawczych Ministerstwa sprawiedliwości z 2. lutego 1914 ust. 23. starszych dozorców więzień i dozorców więzień zakładów kary i więzień sądów obwodowych (krajowych) nie obowiązują postanowienia pragmatyki o karceniu przekroczeń służbowych. Dla nich są ustanowione specyalne przepisy.

Pragmatyka w zastosowaniu do posłów parlamentarnych. Z chwilą wejścia w życie pragmatyki wszyscy posłowie parlamentarni, należący do kategoryi urzędników, podurzędników i sług, przechodzą w stan pozasłużbowy, zamiast dotychczasowego urlopu. Będzie to tylko odmiana co do formy, bo funkcyonaryusz państwowy, będący w stanie pozasłużbowym, nie traci tego czasu, przy posunięciu do wyższych stopni płacy... Także kandydaci na posłów muszą być na czas akcyi wyborczej przeniesieni w stan pozasłużbowy.

Nowe roty przysięgi i ślubowania służbowego zostały zaprowadzone z pragmatyką we wszystkich dykasteryach państwowych.

Wezwanie do składek na odprawę wdowią. Ponieważ w miesiącu lutym b. r. zmarł członek naszego Stowarzyszenia ś. p. Józef Konarski, przeto upraszamy wszystkich P. T. Członków, **by dla wdowy po nim, pozostającej w ogromnej nędzy, każdy Członek,** procz wkładki miesięcznej 1 K, **nadesłał na 1. marca także 50 halerzy na odprawę wdowią, czyli razem 1 Kor. 50 hal.** Jesteśmy pewni, ze nikt nie uchyli się od tego obowiązku.

Wszystkie pieniądze, tak wkładki, jak prenumeratę za „Głos Służby państwowej", należy przesyłać tylko na ręce skarbnika naszego Stowarzyszenia, p. Michała Orkisza w Krakowie, Collegium Novum.

Wszelkie listy i korespondencye należy nadsyłać pod adresem sekretarza Towarzystwa, p. Cyryla Onyszkiewicza, c. k. woźnego przy Administracyi podatków w Krakowie, ul. Krowoderska L. 5.

Koledzy! Starajcie się, aby we wszystkich czytelniach i gospodach, do których uczęszczacie, był prenumerowany „Głos Służby państwowej".

Wykaz grup galicyjskiego Stowarzyszenia służby państwowej w Krakowie.

A. Grupy ukonstytuowane:

I. grupa „Uniwersytet" Kraków. Przewodniczący: Józef Woźniczka. Sekret.: Wojciech Grabowski.

II. grupa „Szkolnictwo" Kraków. Przewodniczący: Wawrzyniec Michalski. Sekret.: Józef Nowak.

III. grupa „Sądownictwo" Kraków. Przewodniczący: Antoni Majewski. Do przyjmowania składek jest upoważniony p. Harynek.

IV. grupa „Dozorcy więzień" Kraków. Przewodniczący: Jan Kornaś. Sekret.: Jan Podoba.

V. grupa „Skarbowość" Kraków. Przewodniczący: Jan Broda. Sekret.: Franciszek Błachut

VI. grupa „Skarbowość" Kraków. Przewodn.: Józef Sokalski.

VII. grupa. Funkcyonaryusze c. k. Policyi w Krakowie.

VIII. grupa Podgórze. Przewodniczący: Jan Drwal. Sekretarz: Michał Pańczyszyn.

IX. grupa Wieliczka. Przewodniczący: Mikołaj Pietruszewski. Sekretarz: Kazimierz Rudek.

X. grupa Niepołomice. Przewodniczący: Jakób Zając.

XII. Żywiec. Przewodniczący: Trybalski Franciszek. Sekretarz: Paciorek Jan.

XIV. grupa Sanok. Przewodniczący: Andrzej Styrkosz. Sekretarz: Paweł Dziuban.

XV. grupa Przemyśl. Przewodniczący: Franciszek Kłakowicz, podurzędnik.

XVI. grupa Przeworsk. Przewodniczący: Michał Puchalski.

XVII. grupa Stary Sącz. Przewod.: vacat.

XXI. grupa Żabie. Przewodniczący: Krempa.

XXIII. grupa Lwów. Przewodniczący: Pieszko Michał. Zastępca przewodniczącego: Karpluk Gabryel. Sekretarz: Cetnar Cyryl.

XXV. grupa Borszczów. Przewodniczący: Jakób Wieszczek. Sekretarz: Paweł Świder.

XXVI. grupa Gródek Jagielloński. Przewodniczący: Bazyli Andruszków, c. k. woźny sąd. Sekretarz: Feliks Górski, posł. sąd.

XXVII. grupa Lubaczów. Przewodniczący: Władysław Sokołowski, woźny sąd. Sekretarz: vacat.

XXXII. grupa Tarnobrzeg. Przewodniczący: Jan Dąbek, Sekretarz: Kazimierz Siadek.

XXXV. grupa Zborów. Przewodniczący: Kazimierz Grygier. Sekretarz: vacat.

LII. grupa Bochnia. Przewodniczący: Kasper Stefanik. Sekretarz: Kruczek Józef.

LVII. grupa Jarosław. Przewodniczący: Kociuba Wincenty. Skarbnik: Franciszek Rudy. Zastępca skarbnika: Mikołaj Hawrylak.

LXXIX. grupa Kuty. Przewodn.: Łukasz Isterowicz. Sekr.: Antoni Piątek. Skarbnik: Hieronim Dudiak.

Grupy wymagające ukonstytuowania się: 63. Jaworzno, 19. Kolbuszowa. 70. Liszki, 71. Nowy Targ, 20. Ropczyce, 36. Sokal, 72. Stara Sól, 39. Stanisławów, 67. Żmigród.

OGŁOSZENIA.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca: Stanisław Rosół.
Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13, pod zarządem A. Szyjewskiego.